UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Calepinus Ad librum

Calepino, Ambrogio

Venetijs, 1509

J ante U

urn:nbn:de:hbz:466:1-97861

Visual Library

ner nũc non ſit in vſu. cũ obliqui noĩs iter ab vſu diſceſſerit. Plau. in mer. Ergo itiner exequi meũ me ſines. Uar. Expectãt itiner lõgo ſermone leuare. Lucre. li. v. Concuſſos itere ⁊ labefactos itere multo. Dictũ iter ꝙ vehẽdo q̃d teritur. vl' ab eũdo. cui⁹ ſupinũ ẽ itũ. ſiue ab ito frequentatiuo. Sig̃t q̃ſi q̃ʒ viã. Hiero. ĩ li. numeri. Auertit ſe de itinere ⁊ ibat ꝑ agrũ De mari ẽt dꝛ. Ter. A in tu tibi hoc incõmodũ eueniſſe iter. nõ hercle parmeno verbis dici poteſt quãtũ re ipſa nauigare icõmodũ ẽ. Iter facere ẽ ire. qᵭ ⁊ iter tenere dicim⁹. Uir. Quoue tenetis iter. Habere iter. idẽ qᵭ iturũ eẽ vt iter. Habeo ad cęſarẽ. i. opꝫ me ire: vel iturus ſuꝫ ad cęſarẽ. At viam facere nõ eſt iter facere: ſed locum vbi non erat via aperire.

Itineroꝛ. aris. iter facio.

Itinerarium. viatoꝛium. Unde itineraria dñr commentarij earum rerum quę in itinere acciderunt.

Iterũ aduerbiũ ſig̃t rurſus. vt atq̃ʒ iterũ ad troiaꝫ magnus mittetur achilles. Interdũ ſig̃t ſecũdo. Ci. ĩ arte. veteri. Pꝛimo quidem decipi incõmodum eſt iterum ſtultũ. Tertio turpe.

Itero. as. pe. coꝛ. rurſus aliquid ago ⁊ q̃ſi per iter factum reuertoꝛ Gel. lib. j. poſuit pꝛo eo. Sed eo ſenatoꝛes qui magiſtratũ curulem nõdum ceperant pedibus iterauiſſe in curiaꝫ. Sed hoc ab iter fit. In alia ſignificatione ab iterum. Liu. li. j. Reſiſtere atq̃ʒ iterare pugnam iubet.

Itidẽ pe. coꝛ. ſignificat ſilr eodem modo: quaſi iterũ idẽ. Teren. Ibo ad eum: atq̃ʒ hęc eadeꝫ quę tibi dixi dicam itidem illa. Sue. de Aug. Centuriones ſtatione deſerta itidem vt manipulares capitali animaduerſione puniuit.

Ithyra. pe. coꝛ. vꝛbs ĩ tauro mõte parthiã verſus. A q̃ ithyreus a. uꝫ. Eſt aũt ithyre⁹ epythetõ arcus. vñ dicim⁹ ithyreos arcus ⁊ ithyreas ſagittas. i. parthicos arc⁹ ⁊ parthicas ſagittas ꝙ parthi ꝑcipue arcub⁹ ⁊ ſagittis vtãt ĩ ꝓlio. Uir. ithyreos taxi toꝛquent in arcus. Luc. ithyreis curſus fuit ĩde ſagittis

Ithome. oppiduꝫ in peloponeſo: itemq̃ʒ in theſſalia. Unde ithomeus. iupiter.

Ithonia ciuitas in bocotia ab ithonio amphictyonis filio quã alij ithonem vocant. A qua ⁊ pallas ithonia eſt appellata.

Itho. as. frequẽtatiuum eſt verbi eo. is. vnde iter dicitur.

Ithyphallus pꝛopꝛie membꝛuꝫ virile erectum. Dñr ⁊ ithyphalli curatoꝛes bacchi qui in oꝛcheſtra ſaltabant. Hoc nomine dictus eſt pꝛiapus ιθυφαλλος.

Iturea regio eſt a qua iturei populi.

I ante V

Iubę. crines aĩaliũ a collo pendentes. vnde iubati leones dñr q̃ iubas hñt ad differentiam eoꝛum qui iubas nõ habent.

Iubar ꝓpꝛie ſtella q̃ ante ſolẽ oꝛtũ lucifer. poſt ſolis occaſuꝫ veſper appellat' ꝙ iubata appareat: vel ꝙ ſplendoꝛ eius diffundat ĩ modũ iubę leonis radios. Uir. lib. iiij. Id poꝛtis iubare exoꝛto. Sępe tñ ꝓ ipſo ſplẽdoꝛe ponit'. Ouid. Et tremulũ ſũma ſpergit ĩ ęde iubar. Et nõ tm̃ de ſolis ſeu ſtellę: ſed ẽt de cuiuſcũq̃ʒ rei ſplẽdoꝛe vt auri argenti gẽmarũ a lucifero dici volũt. vnde ⁊ ad maieſtateꝫ hominis trãſſertur. Claud. Per fratris regale iubar. Et aliquando ponitur pꝛo auroꝛa.

Iubeo. iubes. iuſſi. iuſſum. Impero. Quintil. Nã quamuis infeſtũ latronib⁹ mare iuſſus ĩtraui neq̃ʒ diſſimulauerĩ magnas fuiſſe cauſas patri cur hoc mihi ĩperaret. Interdũ iubere ponit' ꝓ rogare. Uir. Infandũ regina iubes renouere doloꝛem Interdũ ꝓ aperte dicere: q̃ſi exhoꝛtari aptareq̃ʒ: vt iubeo te ſaluere. iubes me bene ſperare. Teren. Iubeo chꝛementẽ ſaluere. interdũ pꝛo decernere: vt populus iuſſit. i. decreuit. Inuenitur hoc verbũ cũ accuſatiuo. Quinti. Pater me iuſſit. A iubeo fit iuſſio. Silr iuſſus us. ⁊ iuſſa. q̃ʒq̃ʒ ⁊ iuſſuꝫ legat' Siſen. lib. iij. Tamẽ Tudertibus ſenatuſcõſulto ⁊ populi iuſſo dat ciuitatẽ. A iuſſus fit componitur iniuſſus. Teren. in ecy. Quãobꝛẽ incendoꝛ ira te eſſe auſſam facere in iuſſu meo.

Iubilũ. dꝛ id qᵭ ex gaudio voce: nec tñ verbis explicatur. Syrius li. xiiij. Et lętus ſcopulis audiuit iubila cyclops.

Iubilo. as. pe. coꝛ. De quo Aug. Iubilare pꝛopꝛie eſt gaudium verbis nõ poſſe explicare: ⁊ tñ voce teſtari qᵭ coꝛde conceptũ ẽ ⁊ verbis explicari nõ põt. Nõ enĩ verbis iubilatur: ſed ſolus gaudẽtiũ ſonitus reddit' q̃ſi ꝑturientis ⁊ parientis coꝛdis lętitiã in vocẽ rei ɔcepte q̃ verbis explicari non poſſit.

Iucũdus a iuuo. as. ꝙ mentem ⁊ ſenſum iuuet: ⁊ his dꝛ q̃ cã extitit alteri vt ille gaudeat. Unde iucunde lrę: iucunda oꝛatio iucũdus aſpect⁹. Cic. ad atticũ: Fuit mihi ſępe ⁊ laudis nrę gratulatio tua iucũda ⁊ timoꝛis cõſolatio grata. Qñq̃ʒ iucũdũ dꝛ qᵭ eſt lętitię plenũ: vt apud eũdẽ lib. iij. inuect. Eſt mihi iucunda in malis ⁊ grata in doloꝛe veſtra erga me voluntas. i. lętitię plena ⁊ voluptuoſa q̃lis eſt in pꝛoſperis. Grata q̃ſi plena effectus ⁊ fructus. In iucũdo enĩ quędã gr̃a ẽ delectationis: in grato ẽt cõmodi. Quippe aſpectus roſarũ iucundus eſt. aſpectus plenę meſſis gratus. Hinc iucũditas quaſi amenitas quędam ex qua naſcitur voluptas.

Iucũdoꝛ. aris voluptatẽ gaudiũ ⁊ delectationẽ affero. Lact. lib. iiij. Quotidie aũt iucũdabar ante faciẽ eius cũ lętaret' oꝛbe ꝑfecto. Sꝫ hic ſumit' ꝓ gaudio affici. ſicut ⁊ Hiero. Nulli dubiũ ẽ oẽm illã celeſtẽ hieruſalẽ: tũc exultaſſe in effabili letitia tũc iucũdatã eẽ ĩ eſtimabili charitate: tũcq̃ʒ cũ oĩ gratulatiõe iubilaſſe q̃m feſtiuitas hęc q̃ nobis hodie reuoluit' annua illis oĩbus facta ẽ cõtinua. Inuenit' ẽt iucũdo. as. Aug. li. xvij. ci. dei. Exaltaſti dexteram iucundaſti oẽs inimicos eius.

Iudei a iuda filio Iacob dicti ſunt q̃ fuit vn⁹ ex. xij. patriarchis Nã lꝫ fuerit. xij. trib⁹ q̃ a. xij. filijs iacob. deſcenderũt a iuda. tñ iudei ſũt appellati: qꝛ vt Aug. inq̃t de ſtirpe eius regnũ veniebat iudęis. Pꝛophetauerat. n. Iacob dicẽs Non deficiet ꝓnceps de iuda nec dux de femoꝛibus ei⁹ donec veniat cui repꝛomiſſuꝫ ẽ. De tribu aũt iuda: venit dñs noſter ieſus Xp̃s.

Iudęa. ę. iudeoꝝ regio dicta ẽ. ſiue iuda ĩdeclinabile. a q̃ iudaic⁹ a. um. ꝓ iudeus. a. um. ſicut hebꝛaic⁹. achaic⁹. euboicus ꝓ hebꝛęo acheo eubogo. iuue. iudaicũ ediſcũt. Diuidit' ãt iudea in duas ꝑtes ĩ citerioꝛẽ ⁊ vlterioꝛẽ. Hęc perẹa vocat': qꝛ vt inq̃t Ply. a cęteris iudęis ioꝛdane ſit amne diſcreta. Nã ⁊ regio q̃ trans euphꝛaten ẽ perẹa noĩatur. vt docet Stra ſicuti tranſpadani q̃ trãſpadũ habitant Sic Ply. li. vi. citarioꝛem galliã vocat q̃ſi pẹa. hoc ẽ vlterioꝛ ſit aliq̃. Et ĩ ſacris litteris Secutę ſũt eum turbę de gallilea decapoli hieroſolymis iudęa. ⁊ trãſioꝛdane. iudea tñ toto palęſtina dicta ẽ: q̃ pꝛius Canaan a filio cam. Terra diues opuꝫ frugibus fertilis opima balſamis. vñ ob ſingularẽ aeris tꝑie vt elemẽtoꝝ gratiã extimauerũt iudęi eã ꝓmiſſã pr̃ib⁹ terrã lacte ⁊ melle manẽtẽ

Iudex dꝛ q̃ſi ius dicẽs ꝑplo: ſiue ꝙ ĩ iure deſſeptet. iure aũt diſſeptare ẽ iuſte iudicare Et iudex ẽ q̃ ex iuriſdictiõe ꝓpꝛia aut ſibi delegata ⁊ cõmiſſa ius hꝫ ſuꝑ cauſas litigioꝛũ cognoſcendi. Et q̃ ex ꝓpꝛia iuriſdictione illud hꝫ dicit' iudex oꝛdinari⁹ Qui vᵒ ex delegata dicitur delegatus extra oꝛdinarius.

Iudicium. vt Gel. inq̃t diuinatio dicitur: q̃m diuinare quodam mõ iudicẽ opꝫ quam ſniãm ſeſe ferre par ſit. iudicioꝝ duo genera ponit Aug. Dãnationis. ſ. ⁊ diſcretionis. vñ ſcriptũ eſt. iudica me deus ⁊ diſcerne cãm meã. Apud iuriſcõſultos varijs modis dꝛ iudiciũ. Sꝫ illud in ꝑmis accipit' qᵭ ꝓ oꝛdinatione cauſę diſcutiendę in iure coꝛam iudice Et eſt actus legittimus triũ perſonarum. ſ. iudicis actoꝛis ⁊ rei.

Iudico. as. q̃ſi ius dico diſcerno. vt recte iudicate filij hoĩuꝫ Aliq̃n exiſtimo: vt illud recte iudicaſti. Aliq̃n alicuius cãm audio ⁊ ꝓ illo ſniãm fero Et ſic cũ dtõ cõſtruit'. Aliq̃n condẽno ⁊ tũc actõ. Aug. iudicare alicui ẽ ferre ſniãm pꝛo illo: ſiue audire eius cãm: vt iudica pupillo ⁊ viduę. iudicare aliquem eſt ipſum cõdẽnare: vt linguis ſuis doloſe agebãt iudica illos. Conſtruit' ẽt q̃nq̃ʒ cũ gtõ vel abltõ. Gel. Quantęq̃ʒ pecunię iudicati eſſent pꝛedicabatur. Huius compoſita ſunt ab iudico. adiudico dijudico ⁊ pꝛęiudico.

Iudicialis ⁊ hᵒ iudiciale ſig̃t quod eſt iudicis vt iudicialis ſnĩa.

Iudiciarius. a. um. qᵭ ad iudicẽ ꝑtinet: ſiue vt iudicetur. Gel. a poetarũ ⁊ a rhetoꝝ epilogis ad iudicandas lites vocatus reꝫ iudiciariam: quoniaꝫ vocis vt dicitur viuę penuria erat qᵭ aiunt magiſtris cognoſcerem.

Iugerũ pe. coꝛ. ĩ plurali iugera ⁊ iugeris. Uar. li. j. de. re ruſ. ĩ hiſpania vlterioꝛe metiunt' iugis in cãpania verſib⁹ apud nos

in argo

in agro romano ac latino iugeris. Priſ. tñ iugus iugeris ab
hoc iugere: iugera boꝝ iugeruꝫ: his iugeribus. Põpo. mel.
Sed vltra qꝫ canalẽ hꝫ euehat plus iugeris ſpatio ſublimis.
Tibul. Ut multo inumerã iugere paſcat ouẽ. Iuue. Iugeri-
bus paucis lũbos donare cliẽtis. Eſt ãt mẽſura quã Hero.
mathematicꝰ ducẽtis pedibus ꝯtineri ſcribit. Quinti. ccxl. pe
dibꝰ ĩ lõgitudinẽ: dimidij ĩ latitudinẽ: ꝙ tñ ſpatij arari vno
die ab vno pari boũ ꝯſueuit. Ply. lib. viij. Iugerũ vocaꝛ ꝙ
vno iugo boũ ĩ die arari poſſit. Uar. li. j. Iugeꝝ qꝺ q̃dratos
duos actus hẽat. Actus q̃dratus q̃ ⁊ latus ẽ pedes. cxx. ⁊ lõ-
gus totidẽ. Is modius ac mina latiẽ appellaꝛ. Iugeri ꝑs mi
nima dꝛ ſcrupulũ. i. decẽ pedes ⁊ lõgitudiẽ ⁊ latitudiẽ q̃dra-
tũ. Dictũ iugeꝝ ab eo ꝙ erat iũctũ. vñ col. li. vj. Hoc duplicatũ
facit iugeꝝ ⁊ ab eo ꝙ erat iunctũ nomẽ iugeri vſurpauit.

Iugeratim per ſingula iugera. Columella lib. iiij. Ut prime vi-
neę centenas amphoras iugeratim prębérent.

Iugũ. dictũ ẽ ꝙ iũgaꝛ ⁊ ĩ acutũ arcteꝛ. Eſt enĩ mõtis cacumen.
Uirg. Dũ iuga montis aper fluuios dũ piſcis amabit. Eſt ⁊
iugũ ligneũ inſtrm̃ quo iunganꝛ boues ⁊ ad iuicẽ arctantur
q̃uis ⁊ ad hoies trãſferꝛ ꝙ eo colla iunganꝛ. Itẽ iugũ dꝛ li-
gnũ quo textores telã ꝯuoluũt Oui. li. j. me. Tela iugo ẽ iuxta
Et iugũ dicebaꝛ ſub quo ignominię grã victi goſtes mitte-
bãꝛ. Nã fixis ĩ terra duabꝰ haſtis ſuꝑ eas ligabaꝛ tertia tũc
victi hoſtes diſcingebãꝛ: ⁊ ſub illa trãſire cogebãt inermes.
Hic ſubiugare ꝓ debellare ac ſubijcere. Itẽ iuguꝫ ĩ vinea dꝛ
cũ duabꝰ aut pluribꝰ ꝑticis fixis alię ſupra eas alligãꝛ in qbꝰ
vites ꝯiũgũꝛ: ⁊ q̃ſi iugũ. i. ſũmitatẽ quãdã faciũt. A quo vites
ipę ſeu vineę iugatę dñr. Qꝺ ſi haſtilibꝰ ĩ terra defixis ſingu
lę trãſuerſę ꝑticę ĩ vnã tñ ꝑtẽ ordinis annectanꝛ vniiuge vi
neę dñr. Et gñs ipꝫ iugi cãteriũ ruſtici vocãt. Ply. Salices
q̃dã in ꝑceritatẽ magnã emittũt iugis vineas ꝑticas. Idem.
Simplici iugo ꝯſtat vniiuga porrecto ordiẽ canteriũ appel
lant. Hic iugari vineę dñr q̃ ĩ iugũ ꝯſtituũꝛ. Col. Sequi iam
adminiculãdę iugãdęqꝫ vineę cura. Itẽ. Iugũ vt Uar. inq̃t
lib. j. vocaꝛ qꝺ iuncti boues vno die exarare pñt. Itẽ iugum
dꝛ vñ lances depẽdent. Rurſus iuga ſunt tabulę nauium in
q̃bus ſedent quę tranſtra vocanꝛ. Uirg. Inde alias quę per
iuga longa ſedebat deturbat laxatqꝫ foros.

Iugata vitis a iugo quod ad ſimilitudinem militaris iugi fie-
bat vt pauloante dictum eſt.

Iugo. as. ꝯiugo. a iugo: q̃ſi ad vnũ iugũ alligo. Cic. li. ij. tuſ. Hoc
q̃dẽ eſt cõe virtutũ. Oẽs enĩ iter ſe nexę ⁊ iugate ſũt. Huiꝰ cõ
poſita ſunt. Abiugo. Adiugo. Cõiugo. Deiugo. Deorſum iu-
go diuido. Pacu. Perqꝫ noſtram vnanimitateꝫ quã memo
ria deiugat. Subiugo quę habent pe. cor.

Iugoſus. a. um. quod in iugum acuitur ⁊ eſt procliue.

Iugantinus deus dictus eſt qui iuges pręeſſe putabatur.

Iugulum diminutiuum eſt a iugum.

Iugulus pe. cor. a iũgo anterior colli ꝑs vñ vox halituſqꝫ ꝓcedit
ꝙ per eã pectori caput iungaꝛ. Et duplicẽ eẽ ꝯſtat. Ply. lib.
xj. Uni hoĩ ſũt duo iuguli dextrũ ⁊ ſiniſtrũ Apul. Per iugu-
lũ ſiniſtrũ capulo tenus gladiũ totũ ei demergit. Cor. Cel. li.
viij. A dextro iugulo ſi id fractũ eſt: ad alã ſiniſtrã a ſiniſtro
ad dextrã. Et qꝛ locus ille maxime letalis eſt: ⁊ penetrabilis
Inde iugulatio ⁊ iugulare deducunꝛ. Et iugulũ ferire dixe-
runt ꝓ eo quod eſt iterficere. In agẽdis cauſis iugulũ petere
tunc dꝛ orator quando quod eſt potentiſſimum id ĩuadit ac
pręmit validiſſime aduerſarium: viderurqꝫ illum iugulare
argumentis perinde ac vibratis telis.

Iugula ſtella orion. vl' ſigni cęleſtis ꝑs de q̃ Uar. Iugula ſignũ
qꝺ actus appellat oriona ait citius orion patefit. Huiꝰ ſigni
caput duciꝛ ex tribus ſtellis q̃s infra duę clarę q̃s appellant
hinlos inter q̃s qꝺ videꝛ iuguꝫ iugula dicta. Plau. in amph.
Neqꝫ iugulę neqꝫ veſperugo neqꝫ vergilię occidunt.

Iugulo. as. iugulũ cędo ſeu iugulũ ſoluo. Lac. li. iij. Qui cũ time
ant ne ab hoſte iugulenꝛ ipſi ſe iugulant vt mortẽ morte de
uitent. Et nõ ſolũ de gladio ſꝫ etiã de morbo dꝛ. Celſus li. iij
Quartana neminẽ iugulat. Transfertur interdũ ad animata
Mar. Scelus eſt iugulare falernum.

Iugalis q̃ iugũ hꝫ. Hier. ĩ li. R. Et ſubneruauit iugales curuum
iugale vinculũ copula mr̃imõij. Uir. Cui vincla iugalia curę

Iugarius vicus romę dictus: qꝛ ibi iuncnis iugę ara erat: quã
putabant matrimonij coniungere. Liui. Iugarium ęquime
lio ⁊ fortunę templo vicinum ſtatuit.

Iuges dñr eiuſdẽ iugi pares. A quo iniuges boues qui nunq̃
iugo adhibiti ſunt. Coniuges vir ⁊ vxor. Biiuges ſiue biiu-
gi: quadriiuges q̃driiugi eq̃ bigas vel q̃drigas trahentes.

Iugis aſſiduus continuus: quaſi ſemper iugo affixus a quo iu-
giter aduerbium continue.

Iuglãs ẽ q̃ cõi noiẽ nux appellaꝛ: ⁊ ĩter nuces ꝑmũ locũ obtinet
a iuuãdo ⁊ glãde dicta vel q̃ſi iouis glans q̃ſi ioui dicata ob
egregiũ fructũ. Hęc. n. arbor nuces hꝫ ſuauiori ſapore qꝫ glã
des. vñ Cloatius diuglãdẽ ꝑmo vocatã ſcribit: q̃ſi διος βα
λανον. poſtea detractiõe ꝑmę lrę iuglãdẽ. Cõſtat ſane apꝺ
antiq̃ſſimos maxĩo in honore fuiſſe glandẽ anteq̃ mortales
ad delicias ſe ꝯuerterẽt: vt q̃ ſola ſimplici vitę atqꝫ innocuę
alimẽta prębebat. Quapꝑ cum hũc fructũ. ſ. nucẽ veteres illi
egregiũ exiſtimarẽt decorare eũ digna appellatiõe volẽtes.
Iuglãdẽ q̃ſi iouis cibũ nũcupauere. Hãc nucẽ ob excellẽtiaꝫ
gręci baſilicã appellãt q̃ſi ĩter nuces regalẽ. Ply. Et iuglãdes
e ꝑſide a regibꝰ trãſlatas ĩdicio ſũt gręca noia. Optima earũ
gñа ſũt q̃ ꝑſica atqꝫ baſilica vocãt. Perſica q̃dẽ intũ augenꝛ
vt putamẽ rũpãs. Iõqꝫ moluſcę nuces a putaminis mollitie
vocitanꝛ. Eſt ⁊ aliud nucis iuglãdis genus q̃ tarẽtina dꝛ fra
gili putamine ⁊ ita mollis vt vix attrectata frangaꝛ. vñ q̃dã
tarentũ appellatũ putant ꝙ nuces iuglãdes ⁊ pineas molles
hẽat ac ſil'r oues. Tarentũ aũt ſabini vocant molle. Hor. Et
molle tarentũ. A iuglande iuglã veteres dixerunt ſtellã quę
alio noiẽ appellaꝛ Orion ꝙ amplior ſit cęteris q̃ſi nux iuglãs
Scꝺꝫ ĩter nuces locũ obtinet pinea exiles nucleos hñs q̃uis
totiꝰ corpis magnitudiẽ alias ſuꝑet. Eſt gñs earũ qꝺ tarẽtinũ
vocaꝛ putamẽ hñs fragile digitis ⁊ auiũ furto ſꝑ expoſitum
Hęc ſylueſtris pinus dꝛ ad dr̃iam alterius q̃ vrbana vocaꝛ.
Eſt ⁊ tertiũ gñs q̃ pinus picea appellaꝛ ꝙ pice potiꝰ q̃ pino
ſil'is ſit. Idcirco ẽt apinã vocãt q̃ſi minime pinũ. Nucleũ cu-
tẽ veriꝰ q̃ putamẽ adeo mollẽ hꝫ: vt ſil' mãdanꝛ: nuces quo-
qꝫ eius apinę a veteribus noiabanꝛ: q̃rtũ genus apinaſtruꝫ
vocant. Tertio loco numeranꝛ auellanę q̃s antea abellinas
patrio noiẽ ꝯſtat vocitatas ab abellino cãpanię oppido vbi
abundat cęteris minores. Uñ a ſatyrico poeta numę nuces
vocanꝛ. Propriũ arboris nomẽ ẽ corylus. Eędẽ ⁊ ꝑneſtinę
dñr ꝙ his ꝑneſtini abũdent. Et põtice ꝙ ĩ aſiam gręciamqꝫ
prĩo e põto venere inq̃t Ply. Hinc illud Papini. ex endeca-
ſyllabo. Quicq̃d nobile põticis nucetis. Quidã ꝑ diminutio-
nem nuculas ꝑneſtinas dictas exiſtimant vel ꝙ exigua ſint:
vel ꝙ ĩcluſi olĩ a pęnis preneſtini famẽ nucibus tolerauerũt.
De hinc ſequiꝛ amygdala nucleũ hñs diſſimilem latitudine
Hęc ⁊ nux gręca vocatur ⁊ thaſia a thaſo ĩſula thracię olim
Etria. Cuius ppl'i thaſij vocantur. Poſtea nux caſtanea ar-
mata echinato calice q̃ ⁊ hereacleotica. Sunt ⁊ caſtaneę triã
gulari forma que in aqua naſcuntur ⁊ coctiuę vocantur.

Iulius dictus ẽ cęſar ꝙ hoc mẽſe ad q̃rtũ idus q̃nriles ꝓcreta-
tus ſit dictator ſeu ꝙ eo mẽſe natus dicatur: Hic iulianus. a.
um. Uñ iuliani milites apud Sue. dicti ſunt Cęſariani. Et iu
liani anni quos idem ordinauit. Sil'r iuliana vectigalia apꝺ
Ci. li. xiij. antoniarũ. Eſt ⁊ iulianus nomen proprium.

Iulus cognomẽ Aſcanij filij ęneę. Et iulus nomẽ flos ꝓprie ar
borũ ſed qui antecedit: vt in fico groſſuli q̃uis ⁊ ꝓ lanugine
ponaꝛ. Theophraſtꝰ. Ferũt arbores nõnullę iullos ſuos hᵒ ẽ
lanugiẽs. Ply. Ferũt ⁊ auellanę iulos cõpacti callo ad nihil
vtiles. Itẽ iulus piſcis qui balenis cetiſqꝫ dux eſt itineris.

Iumẽtũ a iuuãdo. i. ꝓhẽdo. cuius appellatione cõtinenꝛ aĩalia q̃
vel ſalmas gerũt: vel currus trahũt vel terrã excolũt vt equi
muli aſini camęli boues. Col. li. vij. nec tñ vlla regio ẽ ĩ q̃ mõ
frumẽta gignãꝛ q̃ nõ vt ouiũ ita armẽtoꝝ adiumento iuueꝛ:
vñ ẽt iumẽta nomẽa re traxere ꝙ nr̃m laborẽ vl' onera ſub
uectãdo vl' arãdo iuuarẽt. Eſt ⁊ iuuamẽto vehiculi gñs qm̃
adiũctis pecoribꝰ tarhebaꝛ: qꝺ a iũgẽdo q̃dã dictũ exiſtimãt.

Iungo.is.xi.ctum cumulo ⁊ quaſi in vnū ago. Cuius compoſita ſunt. Abiungo. Adiungo. Cōiungo. Diſiungo. Deiungo: qđ eſt ſeparo. Plau.in aſi. Ne nos deiunge amantis. Iniungo. interiungo ſubiungo: ⁊ ſeiungo.

Iunctim.aduerbium ſignificat ſine interuallo. Sue. Magiſtratus ⁊ maturius inchoauit ⁊ pene iunctim percurrit.

Iuncus.a iungendo qm̄ vſus eius adiuncturas vtilis eſt. Cui⁹ multe ſūt ſpēs. A quo iunceus.a.um. qđ eſt ex iunco.

Iuniperus.pe.coꝛ.arbuſcula q̄ in arenoſis frequēs naſcit̄ coma virēs ꝑpetua: vñ ⁊ topiario opi idonea ⁊ carioſam ſenectaꝫ nō ſentit: ꝓducit ex ſe vernicē quo vtunt̄ ſcriptoꝛes pennarij ad papirū exaſperādā. Medici ſandaracā vocant.

Iuno vt inq̄t Ci.de na.deoꝝ.aer vt ſtoici diſputant interiectus inter mare ⁊ celū iunonis noīe ꝯſecratus: que eſt ſoroꝛ ⁊ cōiunx iouis q̄ ſilitudo eſt etheris: ⁊ cum eo ſūma coniunctio effeminauerunt: eū iunoniq̄ꝫ tribuerunt q̄ nihil eſt mollius. Sed iunonem a iuuando credo eſſe nominatam.

Iunius mēſis a iunone putat̄ dictus quē iunonialē ⁊ iunoniuꝫ dicebāt. Sꝫ poſtea de tritis q̄buſdā lr̄is ex iunonio iunius ē dictus. Sūt q̄ putāt a iunio bꝛuto dictū iuniū: q̄ ꝑmus rome factus ē ꝯſul: q̄ hoc mēſe.ſ.calidis iunijs pulſo Tarq̄nio ſocrū carnee dee in celio mōte voti reus fecerit. Alij a iunioꝛibus deriuāt: ſicut maiū a maioꝛib⁹. Oui.li.vj.faſ. Sic ſtatuit mēſeſq̄ꝫ nota ſecreuit eadē. Juni⁹ ē iuuenū q̄ fuit ante ſenuꝫ.

Iunices.pe.coꝛ.tenere etatis boues femine que iā ceſſarunt vitule eē nec dū tñ ad ſūmā magnitudinē ꝑuenerunt dicte q̄ſi iuuenice a iunioꝛe etate. Per. tot tibi cū iſlāmas iunicū ōmēta liqueſcant. Nā maiuſculi iuuenici dicunt̄.

Iungauni ligures incole alpigi oppidi diſtant a moneci poꝛtu ſtadijs.cccclxxx.

Iuppiter.tris.⁊ teris ſꝫ Priſ.nō iouis: q̄ gtūs a iuppiter ſꝫ a ntō iouis nā a ꝑncipio iouis appellat⁹ ē a iuuādo poſtea adiūcto altero vocabulo dict⁹ ē iuppiter q̄ſi iouis pater. ſic̄ Neptunus pr̄: Saturn⁹ pater dicc̄ ſolem⁹. Ecōtrario veteres ve iouē appellarūt deū cui dēpta eēt iuuādi facultas. Celebꝛabāt n. quoſdā deo vt ꝓdeſſēt: quoſdā ne obeēnt placabāt. plau. ī. Caſ. Repēte vt emoꝛiant̄ humani ioues. Et a iuuando ſilr dr̄. Nā cū ꝓ igne ponat̄ nulla res ſic fouet oīa quēadmodū caloꝛ. A poetis dr̄ diuuꝫ atq̄ꝫ hoīuꝫ rex. A maioꝛibus aūt optimus maximus. Et q̄dē añ optimus.i. bñficētiſſimus q̄ꝫ maxim⁹: q̄ꝛ maius certeq̄ꝫ grati⁹ ꝓdeſſe oībus q̄ꝫ opes magnas hēre. Ci. ꝯtra Clodiū. Quo circa te capitolīe quē pp̄ bñficia ppl̄s ro. optimū: pp̄ vim maximū appellauit. Ponit̄ q̄ñq̄ꝫ ꝓ aere. Hoꝛ. manet ſub ioue frigido venatoꝛ tenere cōiugis īmemoꝛ. Juue. Fremeret ſeua cū grādine vernus iuppiter Vñ ⁊ ſub dio dicimus. cū Δια iouē vocēt greci quē oīa eē voluerunt. vt Val. ſoranus. Juppiter oīpotens regū rerūq̄ꝫ deūq̄ꝫ pꝛogenitoꝛ genitrix q̄ꝫ deū deus vnus ⁊ omnes. Alibi pꝛo anima mundi. Eſt ⁊ iuppiter nomen ſtelle.

Iurgo.as. q̄ſi iure ꝯ aliquē ago: verba ꝯtentioſa facio. Terē. in an. Cū dauo egomet vidi iurgantē ancillā. vñ iurgatio vt feſtus ait iuriſactio. Et differt iurgare a litigare: ⁊ iurgiū a lite: qm̄ iurgiū leuioꝛ res ē: ſiq̄dē īter beniuolos aut ꝓpīquos diſſenſio vel ꝯcertatio iurgiū dr̄: inter inimicos diſſenſio lis appellat̄. Ci.li.iiij.de rep. Si iurgāt inq̄t beniuoloꝝ ꝯcertatō lis inimicoꝝ nō iurgiū dr̄. Jdē ergo lex putat īter ſe vicinos nō litigare. Eſt ⁊ iurgoꝛ deponēs. Hoꝛ. in Ser. Jurgat̄ v̄bis Ab his fiunt cōpoſita obiurgo: ⁊ obiurgo: de quibus alibi.

Iurgum diſſenſio. Vide in dictione iurgo.

Iurgioſus.a.um. quod eſt contentioſuꝫ ſeu ꝯtumelioſum. Gel. Mlr̄ moꝛoſa admodum ⁊ iurgioſa.

Iuro.as.a iure fit. Nā iurare ꝓpꝛie eſt quēpiā ꝓmittere adhibitis ēt teſtibus ita ſeruatuꝝ ac ſi ius eēt. Hui⁹ cōpoſita ſūt. Abiuro. Adiuro. Coniuro. Deiuro. ⁊ Exiuro qđ eſt multū vel valde iuro. Nonius de pꝛiſcis dictionib⁹. Exiurare ⁊ Deiurare.i. valde iurare. Plau. in am. Exiuraſti mihi te dicere ꝑ iocū. Deiero ⁊ Peiero: de q̄bus alibi Obiuro. Pꝛeiuro. añ alios iuro. Eiuro qđ ſignificat id qđ deſiderat̄: nō poſſe pꝛeſtari. Plau. Eiurauit militiam. Et hec habente pe.pꝛo.

Iurat⁹ ꝑticipiū tā actiue q̄ꝫ paſſiue accipit̄. Ci. ad herē. Ex eo q̄ ait ſe nō potuiſſe adeſſe ita vt iurat⁹ fuerat.i. vt iurauit. Sic iniuratus q̄ nō iurauit. Jdē in Verrē. Malo ei iurato ſuā q̄ꝫ iniurato alioꝝ tabellas cōmittere. Paſſiue ꝑtulit. Luc.li.viij Mihi ꝑ latiū iurata tonantē. Jdē lib.v. poſuit verbū in paſſiua ſignificatione. Et lete iurantur aues bubone ſiniſtro.

Iuramētū ē affirmatio vl̄ negatio ſacre rei atteſtatiōe firmata.

Ius iuris. q̄dā a iuſticia deducūt: q̄dā a iuſſum ꝑ apocopen. Nihil enī aliud ē ius q̄ꝫ qđ vel nā vel ciuitas aut ppl̄s vl̄ gens vel ꝯſuetudo iubet. Et differt a lege: qđ ius gn̄ale ē lex iuris ſpēs. Et ius ad nō ſcripta ēt ꝑtinet: lex ad ius ſcriptū. Diuiditur ius ī nāle: gētiū ⁊ ciuile. Nāle qđ eſt cōe oī nationi eo q̄ vbiq̄ꝫ īſtinctū nature habet̄: nō aliq̄ ꝯſtitutiōe facta ab hoīe ſꝫ ab ipſo nature ꝯditoꝛe: vt maris ⁊ femine ꝯiunctio: liberorū ſucceſſio ī bonis ꝑuētū: pueroꝝ educatio cōis oīum poſſeſſio: q̄ꝛ iure naturali oīa ſūt cōia.i. cōicāda tꝑe neceſſitatis rei depoſite vel cōmodate reſtitutio. Violētie ꝑ vim repulſio. Qđ tibi ius fieri alteri facias ⁊ eꝯ̄rio. Jus gentiū quo gētes humane vtunt̄ qđ a naturali ꝓcedere facile ītelligere licuit: q̄ꝛ illud oībus aīalib⁹ h̄ ſolis hoībus inter ſe ꝯuenit: vt deo religioni vt pr̄ie ⁊ parētibus pareamus: vt vim atq̄ꝫ iniuriā ꝓpulſemus. Jus ciuile cū aliq̄d cōi iuri vel addit̄ vel detrahit̄: hoc eſt cū ppl̄s ſibi ꝯſtituit q̄ſi ꝓpꝛiuꝫ eius ciuitatis: hoc aūt ſcripto ꝯſtat vt ſūt leges: plebeſcita: ſenatuſcōſulta: ꝑncipū decreta. Aut ſine ſcripto vt ea q̄ auctoꝛitate pꝛudētiū fuerit. Et hec ꝓpꝛie eſt īterꝑ̄tatio iuris ⁊ eoꝝ oīuꝫ que ſupꝛa diximus. Vñ q̄ hoc ꝓfitent̄: interꝑ̄tes iuris: ⁊ iuriſcōſulti ⁊ iurispꝛudētes dn̄r. Et q̄ īter eos excellūt iuris antiſtites noīant̄. Jn ciuili iure ꝑ̄toꝛiū ius ꝯtinet̄ qđ ꝑ̄toꝛes ſupplēdi vel coꝛrigēdi iuris ciuilis gr̄a ītroduxerūt ob publicā vtilitatē. Hoc a ꝑ̄toꝛis honoꝛe: honoꝛariū appellat̄. Eſt ēt ius ſingulare qđ ꝯ tenoꝛē rōnis ob aliquā vtilitatē auctoꝛitate ꝯſtituētiū ītroductū eſt. Jus ꝯſuetudinis qđ in moꝛē vetuſtas vulgi appꝛobatione ꝑduxit. Jus militare quo ſoli milites ſūt aſtricti: vt belli inferendi ſolēnitas: federis faciendi nexus ſigno dato egreſſio in hoſtes ⁊ pugne commiſſio. Signo dato receptio Stipēdioꝝ modus: dignitatū gradus: ꝑmioꝝ honoꝛ: ꝑ̄de diuiſio ꝓ ꝑſonaꝝ q̄litatib⁹. Juris ꝑ̄cepta tria ſūt: honeſte viuere: alteꝝ nō ledere: ius ſuū cuiq̄ꝫ tribuere. Jn nr̄a ēt religiōe eſt ius diuinū in quo diuina oꝛacula compꝛehendunt̄: ⁊ ius pōtificiū qđ romani pōtifices ſanxerunt. Aliq̄ñ ius ponitur ꝓ auctoꝛitate ſiue libertate q̄dā atq̄ꝫ licētia. Cice. Quare ſuo iure noſter ille. Ennius ſanctos appellat poetas.i. ſua licentia q̄ꝛ ſūmus erat poeta. Jdē. Pꝛo meo iure dico: q̄ſi ꝯfidenter. Aliq̄ñ ꝓ merito. Quintil. Quis eū nō id meruiſſe: q̄s non iure paſſum affirmet: Aliq̄ñ ꝓ neceſſitudine: vt eſt mihi cū illo ius cognatiōis vel amicitie. Aliq̄ñ ꝓ loco in quo ius reddit̄ appellatione collata ab eo qđ fit in id in quo fit quē locum definiūt. Vbicūq̄ꝫ ꝑ̄toꝛ ſalua maieſtate īperij ſui ſaluoq̄ꝫ moꝛe maioꝛū dicere ius cōſtituit. Et ius eſt liquoꝛ coꝛuꝫ que coquunt̄. Terē. in eu. Harū videre ingluuiē ſoꝛdes inopiam q̄ꝫ inhoneſte ſole ſint domi atq̄ꝫ auide cibi quo pacto ex iure heſterno panem atrum voꝛent.

Iuriſdictio. Facultas atq̄ꝫ ꝑtās iuriſdicundi. Nā ius dicere eſt ꝑ̄eſſe iuriſdicūdo ⁊ legib⁹ gubernare: ac iuſtitiā miniſtrare. Ser. ſul. Poſtero die cū ab eo digreſſus eſſeꝫ eo ꝯſilio vt ab athenis in boeotiā irem. reliquāq̄ꝫ iuriſdictionē abſoluerē.

Iuridicus.a.um.pe.coꝛ. qđ ſcđꝫ ius eſt. Vñ iuridicus dies quo rite ius dici pōt. Et iuridica actio que ſcđm ius eſt.

Iuſtitiū q̄ſi iuris ſtatio dr̄ iuris dicēdi intermiſſio qđ fieri ſolet publico luctu in rep. calamitatib⁹. Liui. Dictatoꝛ cū iuſtitiuꝫ edidiſſet oēs iunioꝛes ſacramēto adegit. Jdē. Juſtitiū edicit claudi tabernas tota iube: vetat q̄ſq̄ꝫ pꝛiuate q̄cq̄d rei agere.

Iuſiurandū eſt affirmatio religioſa: vt inq̄t Cic.li.iij.offi. Qđ āt affirmante q̄ſi deo teſte ꝓmiſeris id tenendum eſt.

Iuſtus a iure dr̄ ⁊ eſt is q̄ iura ſeruat. Jnterdū ponit̄ ꝓ mediocri cū ⁊ ius ip̄m mediocritas quedā ſit. Vñ iuſtā magnitudinē alicuius rei dicimus cū nec debita minoꝛ eſt nec modum excedit. Hinc iuſti dies dicebant̄.xxx. dies cū exercitus eſſet

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

imperatus ⁊ vexillum in arce poſitum. Interdū pro magno Vñ dicimus iuſtā rem: hoc eſt magnā queadmodū vt bonā partē ⁊ iuſtā partē: magnā partē. Et bñ doctus valde doct⁹ Ply. Opere iuſto tēpoꝝ noſtroꝝ hiſtoriā ordi. Sic iuſtū ꝑluū iuſtū exercitū hiſtorici dicūt magnum. Aſco. Iuſtas inimicitias ꝑ magnas apud Cice. expoſuit. Interdū ꝓ vero. Unde apud iuriſcōſultos. Qui filiū adoptat interrogat̄ an velit eū quē adoptat iuſtū ſibi filiū eſſe. i. veꝝ filiū. A iuſtis fit cōpoſitum iniuſtus: qui contra ius facit: ⁊ qui iuſtā magnitudinē excedit. Uirg. Iniuſto ſub faſce viandum carpit.

Iuſtitia. inq̄t Ci. eſt habitus aī cōi vtilitate ſeruata ſuā cuiqꝫ tribuens dignitatē. Differt āt iuſtitia a iudicio ⁊ ab eq̄tate: q̄ vt docet Hiero. iuſticia actio recta. Iuditiū diſcretio boni ⁊ mali eq̄tas rectitudo mētis ītelligit̄. Iuſtitia ē ī his q̄ ſm̄ regulā veritatis bñ operant̄: iudiciū nullis q̄ recta deſcriptiōe cū primis agimus eq̄tas in eo cū ſincera intētiōe deo ſoli ī his que recte gerimus vel iudicamus placere contendimus.

Iuſta. ſacrificia que mortuis īpendunt̄: ꝙ iure fierent his qui de nobis viuentes benemeriti fuerāt. Sal. in iug. More regio iuſta magnifice fecerant. Ouid. Hanc quia iuſta ferūt dixere ſaralia lucem. Col. lib. vj. Hoc condimento illecte pecudes fortius iuſta cibariorum conficient.

Iuſcum. ſiue iuſculum. cibarium liquidius quod conſtat vitellis ouorum: omphatio iure pingui croco ⁊ cynnamo.

Iurulētus. a. um. qđ ē iuris plenū. Cor. Celſus. Tū res eadē magis alit iurulēta q̄ꝫ aſſa: magis aſſa q̄ꝫ frixa. Uar. Ubi pultem aut iurulēti q̄d ponebāt a capiēdo catinū noīarūt. Apul. ꝟo ī magie apol. Iuſſulētū nō iurulētū formauit ſic de ennio dicēs: oñdit q̄liter q̄ſqꝫ piſciū aſſus aut iuſſulētus optīe ſapiat.

Iuuo. as. iuui. iutū. opē fero. Lac. lib. v. Si eloquētiā ſi virtutē ingenij: diuinarūqꝫ reꝝ doctrina iuuaſſet. Hinc iuuēcus ⁊ iumētū. Interdū iuuare eſt delectare. Uirg. Iuuat arua videre. Huius cōpoſituꝫ eſt. Adiuuo qđ eſt iuxta vel valde iuuo. Hier. Orationū itaqꝫ veſtraꝝ adiutus auxilio. Hic fit aliud cōpoſitū Coadiuuo. Frequentatiuū ē iuto. as. a quo adiuto Ter. in an. At te adiutare oportet adoleſcentuli cauſam.

Iuuamen: iuuatio: ⁊ iuuamentū. idē ſignificant. ſ. auxilium.

Iuuencus ⁊ iuuēca nō tm̄ de boue: ſꝫ de hoīe quoqꝫ iuuene intelligunt̄. Vñ fit per diminutionē iuuenculus ⁊ iuuencula. Hor. Te ſuis matres metuūt iuuencis: te ſenes proci miſereqꝫ nuper virgines nupte. Ouid. Graia iuuenca venit.

Iuuenis a iuuādo ꝙ ea etas maxīe ſit apta ad laborē tolerāduꝫ Et a iuriſcōſultis iuuenes dñr q̄ adoleſcētiā exceſſerunt etatē quoad īcipiāt īter ſeniores numerari. Hinc format̄ cōparatiuū iunior. Col. tñ dixit. Iuueniori examini ſolet accidere

Iuuenile adiectiuū. ſiḡt qđ ē iuuenis: vt etas iuuenilis: a quo iuueniliter aduerbiū qđ eſt more iuuenuꝫ. Ci. in cato. Et annibalem iuueniliter exultantem patientia ſua molliebat.

Iuuenilis ēt adiectiuū a iuuene Ply. Sulpitius galla iuuenalē famam apud principē popinaꝝ penis aucuparet̄ iuuenalem appellauit diē quaſi a iuuenili etate peculiariter celebrandū Sueto. de cali. Adiecit diem ſaturnalibus appellauitqꝫ iuuenalem. Eſt ⁊ iuuenalis nomen proprium.

Iuuenalia: erāt ludi q̄ pro ſalute iuuenū celebrabant̄ Sidonius Iam ꝟo iuuenalibus peractis quē te ꝓbueris ſequēte in equo chartis poſterioribus loquemur. Erāt ⁊ ſolemne iuuenalia cum diane ſimulacra ⁊ imaguncule dicebantur.

Iuuentus etas iuuenilis. q̄ ⁊ iuuenilitas ⁊ iuuēta đr. Sal. Ibiqꝫ iuuentutē ſuā exercuit. Aliqñ ſiḡt multitudinē iuuenū. Ser. ſulpicius. Licitū eſt tibi credo pro tua dignitate ex hac iuuētute generū eligere. Aliqñ ponit̄ pro dea que preeſſe putabatur huic etati. Hec eſt hebe iunonis filia ⁊ Herculis vxor: q̄ etiā iuuentas a nōnullis đr: queadmodū libertas.

Iuueneſco. iuuenis fio. Lactan. lib. vij. Deniqꝫ confirmatis viribus cepiſſet iuueneſcere.

Iuxta: qñ ꝓpoſitio eſt: ſp̄ ſeperat̄ ⁊ ſignificat apud: ꝓpe. Uirg. lib. iij. Humilis volat equora iuxta. Plau. Iuxta te ſum: tu pietuearis opꝫ. Aliqñ ſiḡt ſil' ꝯiunctim. Uar. de vi. pa. Cū interea lucubrādo faceret iuxta ancillas lanā. i. ſil' cum ancillis Qñ ꝟo aduerbium ſignificat eque ſimiliter: eodē mō. Plau. dixi tibi mater: iuxta mecuꝫ rem tenes. i. eque mecum. Sal. in iug. Hyemē atqꝫ eſtatem iuxta pati.

Iuxtim aduerbium ſignificat ꝓpe. Sue. in Tibe. Magiſtratib⁹ ꝓ tribunali cognoſcētib⁹ plerūqꝫ ſe offerebat conſiliarium: aſſidebatqꝫ iuxtim vel ex aduerſo in parte primori.

Ixion nomen proprium fratris phlegie. Ixion auis de uulturis genere alba ⁊ minor vulture. Suidas ιξος ωχρωνται εις αγευσιν ωτηνωμ.

Kyrieleiſon. i. dñe miſerere ſunt due dictiones Nā κυριος ω κυριε in vocatiuo. i. o dñe: ſed ꝑ k ſonus grecus eſt ꝓnūciādus: qđ per c latini nō potuerūt. iđ in abecedario k inſeruerunt neceſſitate: altera pars eſt verbuꝫ ελεεω και κανονηζεται ουτως μελλον ελεησω αυριστος δε ελεησα και προστακτικως ελεησον ελεησατω ſꝫ ne tot vocaliū fiat colliſio: excludit̄ ε ⁊ ꝑ apoſtrophon đr κυρι ελεησον: et iđ ſacerdotes ad miſſam debēt ꝓnunciare per κ grecū: ⁊ nō per c latinū: ne maieſtati diuine derogent: qđ ſi ante principem ſeculi facerent: quanto infinitius ante deū: quē tangentes deberent vſqꝫ ad vngues pedum contremiſcere.

LAbor opera defatigatio. Uir. Nec me labor iſte grauabit. Dr̄ etiam labos: ſicut lepos: arbos: honos.

Laboro as. pe. pro. fatigor ⁊ cū labore ago. Sene. Iugiter fodiendo laborat. Vñ ⁊ ꝑ tranſlationē laborare ꝓ male hēre ſumitur ꝑꝑ qđ laborare febre: laborare podagra dicim⁹. Ply. Succus eius podagra laborātibus ꝓdeſt. Aliqñ ꝓ angi ⁊ ſollicitū eē. Ci. D. bruto. Senatū pp̄lmqꝫ ro. de te laborare non ſolū ſalutis ſue cā: ſꝫ ēt dignitatis tue. Aliqñ pro conari ſicut eius cōpoſitū. Elaboro. Aliqñ ꝓ cōponere colere. Uirg. Arte laborate veſtes. i. compoſite. Et laboratus ager đr cultus. Huius cōpoſita ſūt elaboro: qđ ſiḡt conor. Ci. Nihil mihi ita elaborādū ē: q̄ꝫ vt ꝯſilia nemo ītelligat. Illaboro labore vaco. vñ illaboratū qđ ita ſecernit̄ ab ielaboratū: ꝙ ielaboratū đr qđ nō ſatis artificio excultū eſt. Illaboratū ꝟo qđ ſine labore factū vr̄: illud vitio dari ſolet: hoc laudi. Quintil. de Cic. Cum interim hec oīa que vix ſingula q̄ſqꝫ ītentiſſima cura conſeq̄ poſſet fluūt illaborata: ⁊ illa qua nihil pulchrius auditu oratio eſt pre ſe fert tam feliciſſimam facultatem.

Laborioſus hō đr laboris ſuſtinēs. Ci. pro Celio. Uos laborioſos exiſtimet q̄bus ocioſis nec in cōi quidē ocio liceat eē. Laborioſus ager in quo laborat̄: ꝙ in eo laborē capiamus neceſſe eſt. Cecil. Durum rus fugite laborioſum. Laborioſum opus difficile: ⁊ qđ nō ſine labore perficit̄. Hinc laborioſior ſſimus. Et aduerbiū laborioſiſſime. qđ eſt cū maximo labore. Hiero. Sic plato egyptum laborioſiſſime peragrauit.

Laborie. aꝝ. Italie pars illa q̄ vulgo. Terra laboris đr. Et laborinus cāpus nobilis in cāpania: in quo adeo pinguis terra ē vt ſtipulā tāte craſſitudinis faciat ꝙ ea īcole ꝓ lignū vtant̄: ſic dictus ꝙ īgens labor fit in eo colēdo q̄ppe ſolum hēat arduū ope difficile cultu bonis ſuis. Ply. li. xviij. Quantū autē vniuerſas terras cāpus cāpanus añcedit tm̄ ipſuꝫ pars eius que laborie vocantur. Finiunt̄ laborie via ab vtroqꝫ latere ꝯſulari que a puteolis ⁊ que a cumis capuam ducunt.

Labo. as. ruo. ⁊ repente cado. Trāſlatio ab arbore ſucciſa que multis ferri ictibus ſucciſa tandē incipit in caſuꝫ ruinamqꝫ minitari. Ouid. li. xj. me. Iāqꝫ labant cunei ſpoliataqꝫ tegmina cere. Uirg. labat ariete crebro ianua.

Labaſco. is. labās fio. Ter. in eu. Labaſcit. victus vno ꝟbo q̄ꝫ cito. Reperit̄ ⁊ labaſcor deponēs ꝓ primitiuo. Uar. li. reꝝ di. Poſtq̄ꝫ vidi minima labaſci mentē infirmā populi.

Labor eris. lapſus ſiḡt leniter ſenſimqꝫ deorſuꝫ eo. ruo. deficio morior. fallor. Ci. nō q̄ſi vnū ex hac vrbe miſſum: ſꝫ q̄ſi de celo delapſum in hanc vrbem intuent̄. Lact. lib. vj. Aut hoſtili